

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 250

firtiosjätte årgången

2 oktober 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1741/2003 av den 1 oktober 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 1742/2003 av den 1 oktober 2003 om den firtiosjätte enskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999	3
Kommissionens förordning (EG) nr 1743/2003 av den 1 oktober 2003 om fastställande av importtullar inom rissektorn	4
Kommissionens förordning (EG) nr 1744/2003 av den 1 oktober 2003 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	7
★ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9)	10
★ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1746/2003 av den 18 september 2003 om ändring av förordning (EG) nr 2423/2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) (ECB/2003/10)	17

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2003/683/EG, Euratom:

★ Rådets beslut av den 22 september 2003 om utnämning av en finländsk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	20
2003/684/EG:	
★ Rådets beslut av den 22 september 2003 om utnämning av en suppleant i Regionkommittén	21
2003/685/EG:	
★ Rådets beslut av den 22 september 2003 om utnämning av en ordinarie ledamot i Regionkommittén	22

- ★ **Rådets beslut av den 22 september 2003 om utnämning av en ledamot i Regionkommittén** 23

Kommissionen

- ★ **Kommissionens beslut av den 19 mars 2003 om det statligt stöd som Tyskland genomfört till förmån för Linde AG (Sachsen-Anhalt) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 647]** 24

Rättelser

- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1734/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget (EUT L 249 av den 1.10.2003) 29

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1741/2003**av den 1 oktober 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 oktober 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 1 oktober 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	99,2
	060	90,4
	096	68,9
	999	86,2
0707 00 05	052	106,4
	999	106,4
0709 90 70	052	107,4
	999	107,4
0805 50 10	052	81,8
	388	85,2
	524	61,0
	528	50,9
	999	69,7
0806 10 10	052	102,8
	064	97,9
	999	100,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,0
	400	65,7
	508	35,3
	512	106,8
	720	72,4
	800	172,7
	804	103,8
	999	91,8
0808 20 50	052	110,2
	064	67,0
	388	72,7
	720	65,2
	999	78,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1742/2003**av den 1 oktober 2003****om den fyrtiosjätte enskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 26 i kommissionens förordning (EG) nr 2799/1999 av den 17 december 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande beviljande av stöd för skummjölk och skummjölkspulver avsedda att användas till foder samt försäljning av sådant skummjölkspulver ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2002 ⁽⁴⁾, har interventionsorganen öppnat en stående anbudsinfördran för vissa kvantiteter skummjölkspulver som de innehåller.

- (2) I enlighet med artikel 30 i förordning (EG) nr 2799/1999 bör ett lägsta försäljningspris fastställas med beaktande av de anbud som mottagits under varje enskild anbudsinfördran, eller också bör beslut fattas om att inte anta något anbud.

- (3) Granskning av de mottagna anbuden åstadkommer att inget kontrakt skall tilldelas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den fyrtiosjätte enskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999 och för vilken den sista dag för inlämnande av anbud är den 23 september 2003, skall inget kontrakt tilldelas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 340, 31.12.1999, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 341, 17.12.2002, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1743/2003**av den 1 oktober 2003****om fastställande av importtullar inom rissektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1298/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl

- (1) I artikel 11 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatsen som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, minskat med cif-importpriset, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 12.3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.
- (3) I förordning (EG) nr 1503/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn.

(4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering som kan utgöra referenspris i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1503/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

(5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.

(6) Tillämpningen av artikel 4.1, andra stycket, i förordning (EG) nr 1503/96 medför en justering av importtullen, som är fastställd från den 15 maj 2003 av kommissionens förordning (EG) nr 832/2003 ⁽⁵⁾, enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 3072/95 skall justeras enligt artikel 4 av förordning (EG) nr 1503/96 och fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 oktober 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 189, 18.7.2002, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT L 120, 15.5.2003, s. 15.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(EUR/t)

KN-nummer	Importtull ⁽²⁾				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) ⁽³⁾	AVS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati från Indien och Paki- stan ⁽⁶⁾	Egypten ⁽⁵⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	86,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från AVS-länderna skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets ändrade förordning (EG) nr 2286/2002 (EGT L 345, 10.12.2002, s. 5) och kommissionens förordning (EG) nr 638/2003 (EGT L 93, 9.4.2003, s. 3).

⁽²⁾ I enlighet med förordning (EEG) nr 1706/98, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽³⁾ I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽⁴⁾ För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

⁽⁵⁾ Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 EUR/t (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

⁽⁷⁾ Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

⁽⁸⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (EUR/ton)	—	272,79	200,60	271,71	285,90	—
b) Pris fritt ombord (EUR/ton)	—	—	—	245,96	260,15	—
c) Sjöfrakt (EUR/ton)	—	—	—	25,75	25,75	—
d) Källa	—	USDA och operatörer	USDA och operatörer	Operatörer	Operatörer	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1744/2003**av den 1 oktober 2003****om ändring av importtullar inom spannmålssektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1110/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1110/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 1736/2003 ⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 1736/2003.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till den ändrade förordningen (EG) nr 1736/2003 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 oktober 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 249, 1.10.2003, s. 32.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	21,86
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	50,46
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	50,46
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	21,86

⁽¹⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽²⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(datumet 30.9.2003)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	låg kvalitet (**)	USbarley 2
Notering (EUR/t)	129,05 (****)	77,89	165,49 (***)	155,49 (***)	135,49 (***)	108,78 (***)
Tillägg för golfen (EUR/t)	—	11,07	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	12,85	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag på 10 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Negativt bidrag på 30 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(***) Fob Duluth.

(****) Positivt bidrag på 14 EUR/t ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 17,62 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 26,39 EUR/t.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EG) nr 1745/2003

av den 12 september 2003

om tillämpningen av minimireserver (kassakrav)

(ECB/2003/9)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 19.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 134/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2818/98 (ECB/1998/15) av den 1 december 1998 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) ⁽⁴⁾ har vid två tillfällen ändrats väsentligt. För det första infördes genom Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1921/2000 (ECB/2000/8) av den 31 augusti 2000 ⁽⁵⁾ särskilda förfaranden för fusioner och uppdelningar som rör kreditinstitut för att klargöra dessa instituts skyldigheter i fråga om kassakrav. För det andra ändrades vissa bestämmelser av effektivitetsskäl genom Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 690/2002 (ECB/2002/3) av den 18 april 2002 ⁽⁶⁾, dels för att klargöra att institut för elektroniska pengar skall omfattas av kassakrav, dels för att införa en allmän regel enligt vilken kreditinstitut automatiskt undantas från kassakrav under hela den uppfyllandeperiod inom vilken de upphör som kreditinstitut och för att klargöra skyldigheten att i kassakravsbasen inräkna ett instituts skulder gentemot en filial inom samma enhet, eller gentemot enhetens huvudkontor eller det kontor där den har sitt säte, utanför de deltagande medlemsstaterna. Eftersom det nu görs nya ändringar i förordning (EG) nr 2818/98 (ECB/1998/15) är det önskvärt att de ifrågavarande bestämmelserna av tydlighets- och rationaliseringsskäl omarbetas och sammanförs till en enda text.

(2) Om Europeiska centralbanken (ECB) beslutar att ålägga kreditinstitut som är etablerade i deltagande medlemsstater att hålla kassakravsmedel skall dessa enligt artikel

19.1 i stadgan hållas på konton hos ECB och deltagande nationella centralbanker (deltagande NCB:er). Kassakravsmedlen bör uteslutande hållas på konton hos deltagande NCB:er.

(3) För att kassakravet skall kunna bli ett verkningsfullt styrmedel behövs dessutom närmare regler för hur det skall beräknas och uppfyllas, liksom för hur rapportering och kontroll skall ske.

(4) När det gäller möjligheten att undanta skulder mellan banker från kassakravsbasen, bör varje schablonavdrag avsett att tillämpas på skulder med löptid på högst två år inom kategorin skuldförbindelser och på penningmarknadsinstrument baseras på makroförhållandet för hela euroområdet mellan i) stocken av relevanta instrument, emitterade av kreditinstitut, vilka innehas av andra kreditinstitut, ECB och deltagande NCB:er, och ii) det totala beloppet av utelöpande sådana instrument, emitterade av kreditinstitut.

(5) Uppfyllandeperioderna kommer i princip att anpassas tidsmässigt efter de ECB-rådsmöten, vid vilka den månatliga utvärderingen av penningpolitiken avses ske.

(6) Det är nödvändigt att särskilda förfaranden för att anmäla och bekräfta kassakrav införs, så att instituten i god tid underrättas om sina skyldigheter i fråga om kassakrav.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna ECB-förordning avses med

— *deltagande medlemsstat*: varje EU-medlemsstat som i enlighet med fördraget har antagit den gemensamma valutan,

— *deltagande nationell centralbank (deltagande NCB)*: den nationella centralbanken i en deltagande medlemsstat,

— *Eurosystemet*: ECB och deltagande NCB:er,

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 356, 30.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Förordning ECB/2000/8 av den 31 augusti 2000 om ändring av Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2818/98 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/1998/15) och om ändring av Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2819/98 angående en konsoliderad balansräkning för sektorn för monetära finansinstitut (ECB/1998/16), (EGT L 229, 9.9.2000, s. 34).

⁽⁶⁾ Förordning ECB/2002/3 av den 18 april 2002 om ändring av förordning ECB/1998/15 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav), (EGT L 106, 23.4.2002, s. 9).

- *institut*: varje enhet i en deltagande medlemsstat som ECB enligt artikel 19.1 i stadgan kan ålägga kassakrav,
- *kassakravskonto*: ett konto som ett institut håller hos en deltagande NCB och vars saldo vid dagens slut medtas i beräkningen av huruvida institutet uppfyller sitt kassakrav,
- *kassakrav*: kravet på institut att de skall hålla kassakravsmedel på kassakravskonton hos deltagande NCB:er,
- *kassakravsprocent*: det procenttal som fastställs i artikel 4 för en viss kategori balansposter i kassakravsbasen,
- *uppfyllandeperiod*: den period för vilken uppfyllande av kassakravet beräknas och under vilken kassakravsmedel måste hållas på kassakravskonton,
- *dagsslutssaldo*: saldot vid den tidpunkt avvecklingen av betalningar har slutförts och eventuella noteringar har gjorts för tillträde till Eurosystemets stående faciliteter,
- *NCB-bankdag*: varje dag då en viss deltagande NCB håller öppet för att genomföra penningpolitiska transaktioner inom Eurosystemets ram,
- *hemvist*: ekonomisk anknytning i den mening som avses i artikel 1.4 i rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽¹⁾,
- *rekonstruktion*: åtgärder som är avsedda att upprätthålla eller återställa ett instituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter, inbegripet åtgärder som kan medföra betalningsinställelse, suspension av indrivningsåtgärder eller nedsättning av fordringar,
- *likvidationsförfarande*: ett kollektivt förfarande avseende ett institut som kräver medverkan av rättsliga myndigheter eller andra behöriga myndigheter i en deltagande medlemsstat i syfte att realisera tillgångar under dessa myndigheters tillsyn, inbegripet fall där förfarandet avslutas genom ackord eller liknande,
- *fusion*: ett förfarande varigenom ett eller flera kreditinstitut (fusionerande institut) upplöses utan att träda i likvidation och överför samtliga sina tillgångar och skulder till ett annat kreditinstitut (förvärvande institut), som kan vara ett nyligen inrättat kreditinstitut,

- *uppdelning*: ett förfarande varigenom ett kreditinstitut (det institut som delas) upplöses utan att träda i likvidation och överför samtliga sina tillgångar och skulder till två eller flera institut (övertagande institut), som kan vara nyligen etablerade kreditinstitut.

Artikel 2

Institut som omfattas av kassakrav

1. Följande kategorier av institut skall omfattas av kassakrav:

- a) Kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽²⁾, med undantag av deltagande NCB:er.
- b) Filialer, enligt definitionen i artikel 1.3 i direktiv 2000/12/EG, till kreditinstitut, enligt definitionen i artikel 1.1 första stycket samma direktiv, med undantag av deltagande NCB:er. Även filialer till kreditinstitut som varken har säte eller huvudkontor i en deltagande medlemsstat omfattas.

Filialer belägna utanför de deltagande medlemsstaterna till kreditinstitut etablerade i deltagande medlemsstater omfattas inte av kassakrav.

2. Ett institut skall, utan krav på föregående ansökan, undantas från kassakrav från och med början av den uppfyllandeperiod inom vilken dess auktorisation återkallas eller institutet avstår från den, eller inom vilken en rättslig myndighet eller annan behörig myndighet i en deltagande medlemsstat beslutar att inleda ett likvidationsförfarande beträffande institutet.

ECB får, med beaktande av principen om lika behandling, medge undantag från kassakraven för följande institut:

- a) Institut som är föremål för rekonstruktion.
- b) Institut för vilka gäller att syftet med ECB:s kassakravssystem inte skulle uppnås genom att dessa institut ålades kassakrav. Vid beslut om sådana undantag skall ECB beakta ett eller flera av nedanstående kriterier:
 - i) Institutet bedriver verksamhet med särskilt ändamål.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2000/28/EG (EGT L 275, 27.10.2000, s. 37).

- ii) Institutet utövar inte aktiv bankverksamhet i konkurrens med andra kreditinstitut.
- iii) All institutets inlåning är öronmärkt för syften som avser regionalt och/eller internationellt utvecklingsbistånd.

3. ECB skall offentliggöra en förteckning över de institut som omfattas av kassakrav. ECB skall också offentliggöra en förteckning över de institut som beviljats undantag från sina kassakrav av andra skäl än att de är föremål för rekonstruktion. Instituterna kan utgå från dessa förteckningar när de avgör huruvida deras skulder är gentemot institut, vilka själva omfattas av kassakrav. Förteckningarna skall inte vara avgörande för huruvida institut omfattas av kassakrav enligt den här artikeln.

Artikel 3

Kassakravsbas

1. Ett instituts kassakravsbas skall omfatta följande skulder (enligt den definition som gäller för ECB:s datainsamling för monetär och finansiell statistik i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut⁽¹⁾) som uppstått genom mottagande av medel:

- a) Inlåning.
- b) Emitterade skuldförbindelser.

Om ett institut har skulder gentemot en filial i samma enhet, eller gentemot enhetens huvudkontor eller det kontor där den har sitt säte, utanför de deltagande medlemsstaterna, skall de räknas in i kassakravsbasen.

2. Följande skulder skall inte ingå i kassakravsbasen:

- a) skulder gentemot varje annat institut som inte är upptaget på förteckningen enligt artikel 2.3 över institut som är undantagna från ECB:s kassakravssystem, och
- b) skulder gentemot ECB eller gentemot en deltagande NCB.

För att sådana skulder skall kunna avräknas från kassakravsbasen skall institutet vid tillämpningen av denna bestämmelse lämna uppgifter till den berörda deltagande NCB:n som styrker det faktiska beloppet av dess skulder gentemot andra institut som inte är upptagna på förteckningen över institut undantagna från ECB:s kassakravssystem och det faktiska beloppet av dess skulder gentemot ECB eller gentemot en deltagande NCB. Om institutet inte kan lämna sådana uppgifter om skuldförbindelser som emitterats med en överenskommen löptid på högst två år, får det göra ett schablonavdrag från kassakravsbasen i förhållande till beloppet av dess utelöpande skuldförbindelser

som emitterats med en överenskommen löptid på högst två år. Beloppen av sådana schablonavdrag kommer att offentliggöras av ECB på samma sätt som de förteckningar som avses i artikel 2.3.

3. Institutet skall beräkna kassakravsbasen för en viss uppfyllandeperiod på grundval av uppgifter avseende den månad som infaller två månader före den månad under vilken uppfyllandeperioden börjar. Institutet skall lämna uppgift om kassakravsbasen till den berörda deltagande NCB:n i enlighet med vad som anges för ECB:s datainsamling för monetär och finansiell statistik i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13).

4. För institut som har beviljats undantag enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) skall kassakravsbasen beräknas för tre på varandra följande uppfyllandeperioder med början från den uppfyllandeperiod som inleds den tredje månaden efter ett kvartalsslut, på grundval av kvartals-slutsuppgifter som lämnats i enlighet med bilaga II till förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13). Dessa institut skall anmäla sina kassakrav i enlighet med artikel 5.

Artikel 4

Kassakravsprocent

1. En kassakravsprocent på 0 % skall tillämpas på följande kategorier av skulder (enligt den definition som gäller för ECB:s datainsamling för monetär och finansiell statistik i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13)):

- a) Inlåning med en överenskommen löptid på mer än två år.
- b) Inlåning med en uppsägningstid på mer än två år.
- c) Repoavtal.
- d) Skuldförbindelser som emitterats med en överenskommen löptid på mer än två år.

2. En kassakravsprocent på 2,0 % skall tillämpas på alla andra skulder som ingår i kassakravsbasen.

Artikel 5

Beräkning och anmälan av kassakrav

1. De kassakravsmedel som ett institut skall hålla för en viss uppfyllandeperiod skall beräknas genom tillämpning av kassakravsprocenterna enligt artikel 4 på varje relevant post i kassakravsbasen för den perioden. De kassakravsmedel som den berörda deltagande NCB:n och institutet har fastställt i enlighet med förfarandet i den här artikeln skall utgöra grundvalen för i) förräntning av kassakravsmedlen och ii) bedömningen av om ett institut har fullgjort sin skyldighet att uppfylla kassakravet.

⁽¹⁾ EGT L 333, 17.12.2001, s. 1.

2. Ett avdrag från kassakravet till ett belopp av 100 000 euro skall medges varje institut, med förbehåll för vad som sägs i artiklarna 11 och 13.

3. Varje deltagande NCB skall fastställa förfaranden för hur institutens kassakrav skall anmälas och därvid beakta följande principer. Den berörda deltagande NCB:n eller institutet skall ta initiativ till att på grundval av de statistiska uppgifter och den kassakravsbas som rapporterats i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) beräkna institutets kassakrav för den relevanta uppfyllandeperioden. Den part som gör beräkningen skall underrätta den andra parten om det beräknade kassakravet senast tre NCB-bankdagar före uppfyllandeperiodens inledning. Den berörda deltagande NCB:n kan ange en tidigare dag som sista dag för att anmäla kassakrav. Den kan även medge institutet ytterligare tidsfrister för att anmäla eventuella revideringar av kassakravsbasen och av de anmälda kassakraven. Om ett institut missbrukar den möjlighet som det ges av den berörda deltagande NCB:n att revidera kassakravsbasen eller kassakravet kan NCB:n dra in institutets tillstånd att lämna in revideringar. Den part som har mottagit underrättelsen skall senast den NCB-bankdag som föregår uppfyllandeperiodens inledning bekräfta det beräknade kassakravet. Om parten vid slutet av den NCB-bankdag som föregår uppfyllandeperiodens inledning inte har svarat på underrättelsen skall den anses ha bekräftat institutets kassakrav för den relevanta uppfyllandeperioden. Sedan det väl bekräftats kan institutets kassakrav för den relevanta uppfyllandeperioden inte revideras.

4. De deltagande NCB:erna skall offentliggöra tidsscheman för att genomföra förfarandena enligt den här artikeln, med uppgift om kommande tidsfrister för att anmäla och bekräfta uppgifter om kassakrav.

5. Om ett institut underlåter att rapportera relevanta statistiska uppgifter enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) skall den berörda deltagande NCB:n underrätta institutet om det kassakravsbelopp som i enlighet med förfarandena i den här artikeln skall anmälas eller bekräftas för den relevanta uppfyllandeperioden, eller perioderna, beräknat på grundval av tidigare uppgifter från institutet och eventuellt andra relevanta uppgifter. Artikel 6 i förordning (EG) nr 2531/98 och ECB:s befogenhet att vidta sanktioner vid åsidosättande av ECB:s krav i fråga om statistikrapportering skall inte påverkas.

Artikel 6

Kassakravsmedel

1. Ett institut skall hålla sina kassakravsmedel på ett eller flera kassakravskonton hos den NCB i varje deltagande medlemsstat där det har ett driftställe, i förhållande till sin kassakravsbas i medlemsstaten i fråga. Kassakravskontona skall föras i euro. Institutens avvecklingskonton hos deltagande NCB:er får användas som kassakravskonton.

2. Ett institut har uppfyllt sitt kassakrav om det genomsnittliga dagsslutssaldot under uppfyllandeperioden på dess kassakravskonton inte understiger det belopp som fastställts för den perioden i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 5.

3. Om ett institut har mer än ett driftställe i en deltagande medlemsstat skall det kontor där det har sitt säte eller huvudkontoret, om det är beläget i medlemsstaten i fråga, ansvara för att institutet uppfyller sitt kassakrav. Om institutet varken har säte eller huvudkontor i medlemsstaten i fråga, skall det utse en av dess filialer i den medlemsstaten som skall ansvara för att institutet uppfyller sitt kassakrav. Kassakravsmedlen vid samtliga dessa driftställen skall tas med i beräkningen av huruvida institutet uppfyller sitt sammanlagda kassakrav i den berörda medlemsstaten.

Artikel 7

Uppfyllandeperiod

1. Förutsatt att ECB-rådet inte beslutar att ändra tidsschemat i enlighet med andra stycket skall uppfyllandeperioden inledas på avvecklingsdagen för den huvudsakliga refinansieringstransaktion som följer på det rådsmöte vid vilket den månatliga utvärderingen av penningpolitiken avses ske. ECB:s direktion skall senast tre månader före början på varje kalenderår offentliggöra ett tidsschema för uppfyllandeperioderna. Tidsschemat skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och på ECB:s och de deltagande NCB:ernas webbplatser.

2. ECB-rådet skall besluta om ändringar av tidsschemat som måste göras på grund av särskilda omständigheter och direktionen skall offentliggöra detta på motsvarande sätt och i god tid före början av den uppfyllandeperiod på vilken ändringarna är tillämpliga.

Artikel 8

Förräntning

1. På inestående kassakravsmedel skall betalas ränta enligt genomsnittet (vägt med avseende på antalet kalenderdagar) av ECB:s räntesats för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner under uppfyllandeperioden, enligt formeln nedan (varvid resultatet avrundas till närmaste cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

där

R_t = ränta som betalas på kassakravsmedlen för uppfyllandeperioden t ,

H_t = genomsnittligt dagsinnehav av kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t ,

- n_t = antalet kalenderdagar i uppfyllandeperioden t ,
- r_t = räntesats för beräkning av ränta på inestående kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t . Normal avrundning av räntesatsen till två decimaler skall tillämpas,
- i = kalenderdag i i uppfyllandeperioden t ,
- MR_i = marginalräntan för den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktion som avvecklats på eller före kalenderdagen i .

2. Räntan skall utbetalas den andra NCB-bankdagen efter utgången av den uppfyllandeperiod under vilken räntan har intjänats.

Artikel 9

Kontrollansvar

Deltagande NCB:er skall utöva rätten att i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 2531/98 kontrollera riktigheten och kvaliteten av de uppgifter som instituten lämnar för att visa att de uppfyller kassakravet, dock utan att detta påverkar ECB:s rätt att själv utöva denna rätt.

Artikel 10

Indirekt innehav av kassakravsmedel genom mellanhand

1. Ett institut får ansöka om tillstånd att hålla alla sina kassakravsmedel indirekt genom en mellanhand som har sitt hemvist i samma medlemsstat. Mellanhanden skall vara ett institut som omfattas av kassakrav och som normalt, utöver innehavet av kassakravsmedel, ombesörjer en del av förvaltningen (t.ex. finansförvaltningen) för det institut för vilket det fungerar som mellanhand.

2. Ansökan om tillstånd att hålla kassakravsmedel genom mellanhand enligt första stycket skall ställas till den NCB i den deltagande medlemsstat där sökanden är etablerad. I ansökan skall ingå en kopia av ett avtal mellan mellanhanden och sökanden, där båda parter godkänner arrangemanget. I avtalet skall också anges huruvida sökanden önskar ha tillgång till Eurosystemets stående faciliteter och öppna marknadstransaktioner. Avtalets uppsägningstid skall vara minst tolv månader. Om de ovannämnda villkoren är uppfyllda får den berörda deltagande NCB:n bevilja sökanden tillstånd att hålla kassakravsmedel genom mellanhand, dock med de förbehåll som anges i punkt 4 i den här artikeln. Ett sådant tillstånd skall gälla från och med början av den första uppfyllandeperioden efter det att tillståndet beviljats, och skall fortsätta att gälla under den tid det ovannämnda avtalet mellan parterna löper.

3. Mellanhandens innehav av dessa kassakravsmedel skall uppfylla de allmänna villkoren för ECB:s kassakravssystem. Ansvaret för att dessa instituts kassakrav uppfylls åvilar inte endast de institut som mellanhanden företräder, utan även mellanhanden själv. Om kraven inte uppfylls kan ECB lägga tillämpliga sanktioner på mellanhanden, på det institut som mellanhanden företräder eller på båda, beroende på var ansvaret ligger för underlåtenheten att uppfylla kraven.

4. ECB eller den berörda deltagande NCB:n får vid varje tidpunkt återkalla ett tillstånd för indirekt innehav av kassakravsmedel

i) om ett institut som håller sina kassakravsmedel indirekt genom mellanhand, eller mellanhanden, underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt ECB:s kassakravssystem,

ii) om villkoren för indirekt innehav av kassakravsmedel enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln inte längre är uppfyllda, eller

iii) av tillsynsskäl som rör mellanhanden.

Om ett sådant tillstånd återkallas av tillsynsskäl som rör mellanhanden kan återkallelsen få omedelbar verkan. Med förbehåll för de krav som ställs i punkt 5 i den här artikeln skall en återkallelse av annat skäl börja gälla vid utgången av den innevarande uppfyllandeperioden. Ett institut som håller sina kassakravsmedel indirekt genom mellanhand kan, liksom mellanhanden, vid varje tidpunkt begära att tillståndet skall återkallas. För att en återkallelse skall börja gälla krävs att den berörda deltagande NCB:n dessförinnan har lämnat underrättelse därom.

5. Institut som håller sina kassakravsmedel genom mellanhand skall, liksom mellanhanden, underrättas om beslut att återkalla tillstånd av andra skäl än tillsynsskäl senast fem arbetsdagar före utgången av den uppfyllandeperiod under vilken tillståndet återkallas.

6. Utan att det påverkar skyldigheterna i fråga om statistikrapportering för ett institut som håller sina kassakravsmedel genom mellanhand, skall mellanhanden dels lämna så detaljerade uppgifter om kassakravsbasen att ECB kan kontrollera uppgifternas riktighet och kvalitet med beaktande av bestämmelserna i artikel 9, dels fastställa kassakrav och uppgifter om kassakravsmedel för sig själv och för varje institut som omfattas av uppdraget som mellanhand. Uppgifterna skall lämnas till den deltagande NCB hos vilken kassakravsmedlen hålls. Mellanhanden skall lämna de ovannämnda uppgifterna om kassakravsbasen med den frekvens och enligt de tidsramar som anges i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) för datainsamlingen till ECB:s monetära och finansiella statistik.

Artikel 11

Konsoliderade kassakravsmedel

Institut som har fått tillstånd att tillämpa konsoliderad statistikrapportering (enligt den definition som gäller för ECB:s datainsamling för monetär och finansiell statistik i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13)) skall, med tillämpning av vad som sägs i artikel 10, hålla sina kassakravsmedel via ett av gruppens institut, vilket fungerar som mellanhand endast för dessa institut. Det institut som fungerar som mellanhand för gruppen får ansöka hos ECB om undantag från bestämmelserna i artikel 10.6. Om ECB bifaller ansökan skall enbart gruppen som helhet ha rätt till det avdrag som avses i artikel 5.2.

Artikel 12

NCB-bankdagar

Om ett eller flera av en deltagande NCB:s kontor är stängda under en NCB-bankdag på grund av lokala eller regionala helgdagar skall den berörda deltagande NCB:n i förväg underrätta sina institut om hur transaktioner som berör dessa kontor skall hanteras.

Artikel 13

Fusioner och uppdelningar

1. För den uppfyllandeperiod under vilken en fusion träder i kraft skall det förvärvande institutet uppfylla kassakraven för de fusionerande instituten och det förvärvande institutet skall ha rätt till samtliga de i artikel 5.2 nämnda avdrag som medgivits de fusionerande instituten. Samtliga fusionerande instituts innehav av kassakravsmedel för den uppfyllandeperiod under vilken fusionen träder i kraft skall medtas i beräkningen av huruvida det förvärvande institutet uppfyller kassakraven.

2. Från och med den uppfyllandeperiod som följer omedelbart på den uppfyllandeperiod under vilken fusionen träder i kraft, skall det förvärvande institutet medges endast ett avdrag enligt artikel 5.2. För den uppfyllandeperiod som följer omedelbart på den uppfyllandeperiod under vilken fusionen träder i kraft skall det förvärvande institutets kassakrav beräknas på grundval av en kassakravsbas som omfattar de sammanlagda kassakravsbaserna för de fusionerande instituten och, i förekommande fall, för det förvärvande institutet. De kassakravsbaser som skall läggas samman är de som skulle ha varit aktuella för denna uppfyllandeperiod om fusionen inte hade ägt rum. I den utsträckning som krävs för att få tillgång till adekvata statistiska uppgifter för vart och ett av de fusionerande instituten skall det förvärvande institutet överta de fusionerande institutens skyldigheter att lämna statistiska uppgifter.

Särskilda bestämmelser, beroende på de särskilda egenskaperna hos de institut som omfattas av fusionen, finns i bilaga II till förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13).

3. För den uppfyllandeperiod under vilken en uppdelning träder i kraft skall de övertagande institut som är kreditinstitut uppfylla kassakraven för det institut som delas. Vart och ett av de övertagande kreditinstitutet skall ansvara i förhållande till den del av kassakravsbasen i det uppdelade institutet som det tilldelas. Kassakravsmedel som innehåses av det uppdelade institutet under den uppfyllandeperiod under vilken uppdelningen träder i kraft skall fördelas på motsvarande sätt mellan de övertagande institut som är kreditinstitut. För den uppfyllandeperiod under vilken uppdelningen träder i kraft skall avdraget enligt artikel 5.2 beviljas vart och ett av de övertagande institut som är kreditinstitut.

4. Från och med den uppfyllandeperiod som följer omedelbart på den uppfyllandeperiod under vilken uppdelningen träder i kraft och intill dess de övertagande institut som är kreditinstitut har lämnat uppgifter om sina respektive kassakravsbaser i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13), skall varje övertagande institut som är ett kreditinstitut, eventuellt utöver det egna kassakravet, uppfylla de kassakrav som beräknas på grundval av den del av det uppdelade institutets kassakravsbas som det tilldelats. Från och med den uppfyllandeperiod som följer omedelbart på den uppfyllandeperiod under vilken uppdelningen träder i kraft skall varje övertagande institut som är ett kreditinstitut beviljas ett avdrag enligt artikel 5.2.

Artikel 14

Övergångsbestämmelser

1. Den uppfyllandeperiod som inleds den 24 januari 2004 skall avslutas den 9 mars 2004.

2. Kassakrav för denna övergångsvisa uppfyllandeperiod skall beräknas utifrån kassakravsbasen den 31 december 2003. Kassakravsbasen den 30 september 2003 skall användas för institut som lämnar uppgifter kvartalsvis.

3. Förfarandena för beräkning, anmälan, revidering och bekräftelse enligt artikel 5.3, 5.4 och 5.6 i förordning (EG) nr 2818/98 (ECB/1998/15) av den 1 december 1998 skall tillämpas på denna övergångsvisa uppfyllandeperiod.

Artikel 15

Avslutande bestämmelser

1. Denna förordning skall träda i kraft den 24 januari 2004, med undantag av artikel 5.3 och 5.5 som skall träda i kraft den 10 mars 2004.

2. Förordning (EG) nr 2818/98 (ECB/1998/15) av den 1 december 1998 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) skall upphöra att gälla den 23 januari 2004, med undantag av artikel 5.3, 5.4 och 5.6, som skall upphöra att gälla den 9 mars 2004.

3. Hänvisningar till den upphävda förordningen skall gälla som hänvisningar till den här förordningen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 12 september 2003.

För ECB-rådet
Willem F. DUISENBERG

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EG) nr 1746/2003**av den 18 september 2003****om ändring av förordning (EG) nr 2423/2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13)****(ECB/2003/10)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter⁽¹⁾, särskilt artikel 5.1 och artikel 6.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 ECB/2001/13 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13)⁽²⁾ skall monetära finansinstitut (MFI) kvartalsvis lämna statistiska uppgifter uppdelade efter land och valuta. Enligt förordningen krävs sådana uppgifter för närvarande dock endast i förhållande till de stater som var medlemmar i Europeiska unionen (EU) när förordningen antogs. Den måste därför ändras så att rapporteringskraven utsträcks till att omfatta uppgifter avseende de länder som ansluter sig till EU den 1 maj 2004.
- (2) De flesta uppgifter beträffande de ovannämnda länderna är för närvarande sannolikt inte signifikanta. Fördelarna med att separat identifiera uppgifter som inte är signifikanta är sannolikt mindre än kostnaderna för insamlingen av dem. I enlighet med den flexibilitet som redan tillåts enligt förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) vid beräkningen av kvartalsvisa uppgifter i fall där inrapporterade uppgifter som insamlats på en högre aggregeringsnivå visar att de berörda uppgifterna sannolikt inte är signifikanta, bör principen om flexibilitet också tillämpas när det gäller rapporteringen av de nya uppgifterna. Mot bakgrund av detta undersöker de nationella centralbankerna regelbundet huruvida uppgifterna är signifikanta.

- (3) På grund av kodifieringen av förordning (EG) nr 2434/2001 av den 1 december 1998 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/1998/15) krävs ytterligare ändringar i förordning (EG) nr 2818/98 (ECB/2001/13)⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning ECB/2001/13 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 skall följande mening läggas till:
"Varje NCB skall med hänvisning till punkterna 6a och 7a i bilaga I del 1 avsnitt IV undersöka om uppgifter i rutor som är markerade med '#'-tecknet i tabellerna 3 och 4 i bilaga I del 2 inte är signifikanta och skall informera uppgiftslämnarna när de inte behöver rapporteras."
2. Artikel 5.2 skall utgå.
3. Bilagorna I och V skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.
4. Bilaga II skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1 och 1.3 skall gälla från och med den 1 maj 2004.
Artikel 1.2 och 1.4 skall gälla från och med den 10 mars 2004.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 18 september 2003.

På ECB-rådets vägnar

Willem F. DUISENBERG

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.⁽²⁾ EGT L 333, 17.12.2001, s. 1 i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 2174/2002 (ECB/2002/8) (EGT L 330, 6.12.2002, s. 29).⁽³⁾ EGT L 356, 30.12.1998, s. 1, i dess lydelse enligt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 690/2002 (ECB/2002/3) (EGT L 106, 23.4.2002, s. 9).

BILAGA

Bilagorna I, II och V till förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) skall ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) Del 1 avsnitt IV skall ändras på följande sätt:

i) Följande punkt 6a skall läggas till:

"6a. Uppgiftslämnarna skall lämna uppgifter avseende de rutor som inte är markerade med #-tecknet i del 2 tabell 3.

Uppgiftslämnarna skall också lämna uppgifter avseende de rutor som är markerade med #-tecknet. Om uppgifter som insamlats på en högre aggregeringsnivå visar att dessa uppgifter inte är signifikanta får de nationella centralbankerna besluta att dessa ej behöver rapporteras. Varje nationell centralbank skall underrätta uppgiftslämnarna om ett sådant beslut."

ii) Följande punkt 7a skall läggas till:

"7a. Uppgiftslämnarna skall lämna uppgifter avseende de rutor som inte är markerade med #-tecknet i del 2 tabell 4.

Uppgiftslämnarna skall också lämna uppgifter avseende de rutor som är markerade med #-tecknet. Om uppgifter som insamlats på en högre aggregeringsnivå visar att dessa uppgifter inte är signifikanta får de nationella centralbankerna besluta att dessa ej behöver rapporteras. Varje nationell centralbank skall underrätta uppgiftslämnarna om ett sådant beslut."

iii) Följande punkt 9a skall läggas till:

"9a. När uppgifter i fråga om rutor markerade med #-tecknet inte är signifikanta men de nationella centralbankerna ändå beslutar att de skall rapporteras, kan de nationella centralbankerna rapportera dem till ECB med en förskjutning på en extra månad från och med stängningsdags den 28:e arbetsdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser. De nationella centralbankerna bestämmer när de senast behöver få in uppgifterna för att kunna lämna dem till ECB i tid."

b) Del 2 skall ändras på följande sätt:

i) I tabell 3 (Uppdelning efter land):

- Under rubriken "B. Övriga deltagande medlemsstater (med undantag för inhemska sektorer) + del av C. Övriga utlandet (medlemsstater)" skall kolumner införas för varje land som ansluter sig till EU den 1 maj 2004. Varje ruta i var och en av dessa kolumner skall markeras med tecknet "#".
- I rubriken till den sista kolumnen skall orden "(med undantag för medlemsstater)" ersättas med "(med undantag för DK, SE, GB)".
- Följande "Allmän anmärkning" skall läggas till tabellen: "Om uppgifter som insamlats på en högre aggregeringsnivå visar att uppgifter i rutor som är markerade med #-tecknet inte är signifikanta får de nationella centralbankerna besluta att dessa ej behöver rapporteras."

ii) I tabell 4 (Uppdelning efter valuta):

- Under rubriken "Övriga medlemsstaters valuta" skall kolumner införas för varje land som ansluter sig till EU den 1 maj 2004. Varje ruta i var och en av dessa kolumner skall markeras med tecknet "#".
- Den första raden skall ersättas med följande text:

"BALANS RÄK- NING- POSTER	Alla valutor samman- lagt	Euro	Övriga medlems- staters valuta	Övriga valutor				
			[Rutor som repre- senterar valutan i varje medlems- stat]	Totalt	USD	JPY	CHF	Återstå- ende valutor samman- lagt ⁽¹⁾

(...)

⁽¹⁾ Övriga medlemsstaters valuta (exklusive DKK, SEK och GBP) inkluderas i denna kolumn."

- Följande "Allmän anmärkning" skall läggas till tabellen: "Om uppgifter som insamlats på en högre aggregeringsnivå visar att uppgifter i rutor som är markerade med #-tecknet inte är signifikanta får de nationella centralbankerna besluta att dessa ej behöver rapporteras."

2. I bilaga II del 1 punkt 2 skall ordet "(en månaders)" strykas.

3. I bilaga V skall följande punkt 1a, punkt 1b och punkt 2a läggas till:

- ”1a. Utan hinder av punkt 1 skall den första rapporteringen enligt denna förordning avseende rutor markerade med '#'-tecknet börja med kvartalsvisa uppgifter för den period som upphör med utgången av juni 2004.
 - 1b. Om den berörda nationella centralbanken beslutar att inte kräva att rapporteringen av icke signifikanta uppgifter börjar med de kvartalsvisa uppgifterna för den period som upphör med utgången av juni 2004, skall den första rapporteringen ske tolv månader efter det att den nationella centralbanken underrättat uppgiftslämnarna om att uppgiftsrapportering skall ske.
 - 2a. Under de första tolv månaderna som de rapporteras kan signifikanta uppgifter med avseende på rutor markerade med '#'-tecknet rapporteras till ECB med en förskjutning på en extra månad från stängningsdags den tjugotonde arbetsdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser. De nationella centralbankerna bestämmer när de senast behöver få in uppgifterna för att kunna lämna dem till ECB i tid.”
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 22 september 2003

om utnämning av en finländsk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

(2003/683/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 258 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 166 i detta,

med beaktande av rådets beslut 2002/758/EG, Euratom av den 17 september 2002 om utnämning av ledamöter i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för perioden 21 september 2002–20 september 2006 ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

En plats som ledamot i ovan nämnda kommitté har blivit ledig till följd av Pertti RAUHIOS avgång, som meddelades rådet den 27 januari 2003.

De kandidater som den finländska regeringen har föreslagit har beaktats.

Yttrande har inhämtats från Europeiska gemenskapernas kommission.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Eero LEHTI utnämns till ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén som ersättare för Pertti RAUHIO under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 20 september 2006.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 253, 21.9.2002, s. 9.

RÅDETS BESLUT
av den 22 september 2003
om utnämning av en suppleant i Regionkommittén

(2003/684/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263 i detta,
med beaktande av den tyska regeringens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Rådet fattade den 22 januari 2002 beslut 2002/60/EG om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén ⁽¹⁾.
- (2) En plats som suppleant i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att Hans KAISER har avgått, vilket meddelades rådet den 8 juli 2003.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Dieter ALTHAUS, ministerpresident i delstaten Thüringen, utnämns till suppleant i Regionkommittén som ersättare för Hans KAISER under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 25 januari 2006.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2003.

På rådets vägnar
F. FRATTINI
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 38.

RÅDETS BESLUT
av den 22 september 2003
om utnämning av en ordinarie ledamot i Regionkommittén

(2003/685/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263 i detta,
med beaktande av den belgiska regeringens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Rådet fattade den 22 januari 2002 beslut 2002/60/EG om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén ⁽¹⁾.
- (2) En plats som ordinarie ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att François-Xavier DE DONNÉA har avgått, vilket meddelades rådet den 8 juli 2003.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Daniel DUCARME, ministerpresident för huvudstadsregionen Bryssels regering, med ansvar för lokalstyre, fysisk planering, byggnadsminnesmärken och naturskyddsområden, stadsförnyelse och vetenskaplig forskning, utnämns till ordinarie ledamot i Regionkommittén som ersättare för François-Xavier DE DONNÉA under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 25 januari 2006.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2003.

På rådets vägnar
F. FRATTINI
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 38.

RÅDETS BESLUT
av den 22 september 2003
om utnämning av en ledamot i Regionkommittén

(2003/686/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263 i detta,
med beaktande av den tyska regeringens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Rådet fattade den 22 januari 2002 ⁽¹⁾ ett beslut om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén.
- (2) En plats som ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att Jürgen GNAUCK har avgått, vilket meddelades rådet den 8 juli 2003.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Hans KAISER minister för förbundsstats- och Europafrågor vid regeringskansliet och företrädare för regeringen i delstaten Thüringen, utnämns till ledamot i Regionkommittén som ersättare för Jürgen GNAUCK under återstoden av dennas mandatperiod, dvs. till och med den 25 januari 2006.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 38.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 mars 2003

om det statligt stöd som Tyskland genomfört till förmån för Linde AG (Sachsen-Anhalt)

[delgivet med nr K(2003) 647]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/687/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samar-
betsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Den 17 oktober 2002 ogiltigförklarade Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt kommissionens beslut 2000/524/EG ⁽¹⁾, där stödet till Linde AG (nedan kallat "Linde") förklarades oförenligt med den gemensamma marknaden. Därmed biföll förstainstansrätten Lindes talan i den del som avsåg kommissionens beslut att inte godkänna en väsentlig del av det investeringsstöd som beviljats Linde (nedan kallat "bidraget").
- (2) I maj 1998 fick kommissionen under sina kontakter med de tyska myndigheterna kännedom om olika transaktioner, där Treuhandanstalt (nedan kallat "THA") och dess efterträdare Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (nedan kallat "BvS") liksom företagen UCB Chemie GmbH (nedan kallat "UCB") och Linde varit inblandade. Dessa transaktioner handlade i huvudsak om på vilka villkor det skulle levereras kolmonoxid (nedan kallat "CO") till den aminproduktion som UCB förvärvat från Leuna Werke GmbH (nedan kallat "LWG"), när det senare företaget privatiserades.

- (3) Genom en skrivelse av den 7 augusti 1998 informerade Tyskland kommissionen om bakgrunden till ifrågavarande åtgärder och det här berörda stödet. Genom en skrivelse av den 18 september 1998 begärde kommissionen kompletterande uppgifter, som meddelades genom en skrivelse av den 3 december 1998. Ärendet registrerades den 3 februari 1999 som NN 16/99.
- (4) Genom en skrivelse av den 30 mars 1999 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget med avseende på ett bidrag på 9 miljoner tyska mark till Linde för uppförandet av en ny anläggning för CO-framställning samt med avseende på dåvarande villkor för CO-leveranserna till UCB ⁽²⁾ (SG(99)D/2353).
- (5) Genom en skrivelse av den 25 maj 1999 redovisade Tyskland sina synpunkter. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.
- (6) Den 18 januari 2000 fattade kommissionen det delvis negativa beslutet 2000/524/EG.
- (7) Den 21 april 2000 väckte Linde (med stöd av Tyskland) hos förstainstansrätten talan om att ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i beslut 2000/524/EG. Kommissionen begärde att domstolen skulle avvisa talan som ogrundad. Genom en dom av den 17 oktober 2002 (Rs 98/00 ⁽³⁾) beslöt förstainstansrätten genom muntligt förfarande att bifalla Lindes talan.
- (8) Enligt artikel 233 i EG-fördraget skall kommissionen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens dom, det vill säga fatta ett nytt beslut i enlighet med domens riktlinjer.

⁽¹⁾ EGT L 211, 22.8.2000, s. 7.

⁽²⁾ EGT C 194, 10.7.1999, s. 14.
⁽³⁾ (Ännu inte offentliggjord.)

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA

1. Stödmottagaren

- (9) Linde är ett dotterföretag till den internationella teknik-koncernen Linde. Koncernen hade 2001 en omsättning på 9,076 miljarder euro och 46 400 anställda, varav 18 176 i Tyskland och 28 387 i andra länder. Dess nettovinst uppgick samma år till 289 miljoner euro. Lindekoncernen uppger sig ha en ledande ställning på marknaderna för gas och ingenjörsteknik, materialbearbetning och kylteknik, där den är verksam ⁽¹⁾.

2. Privatiseringen av aminproduktionen och övertagandet av CO-framställningen

- (10) 1993 beslöt THA att avyttra LWG:s aminproduktion i Leuna till UCB, ett dotterföretag till Union Chimique Belge, med världsomspännande verksamhet inom läkemedels-, kemi- och folieindustrin (nedan kallat "privatiseringsavtalet"). I världsmåttstock har UCB SA cirka 130 dotterföretag och associerade företag, främst i Västeuropa men även i Nord- och Sydamerika samt Asien. Koncernen hade 2001 omkring 10 000 anställda, varav hälften inom läkemedelssektorn och resten inom kemi- och foliesektorn. Knappt en tredjedel av de anställda återfinns i Belgien, där man inte bara hittar de viktigaste produktionsanläggningarna och ledningsgrupperna för samtliga tre industrisektorer utan även ledningen för forskning och utveckling inom läkemedel och kemi. Koncernen hade 2001 en omsättning på 2,475 miljarder euro ⁽²⁾.
- (11) Enligt uppgifter från de tyska myndigheterna avyttrades aminproduktionen efter ett öppet och villkorslöst anbudsförfarande, där UCB var den enda anbudsgivaren.
- (12) Eftersom CO krävs för att producera aminer, ställde UCB som villkor för köpet att CO-leveranserna i Leuna skulle garanteras av THA. THA åtog sig att i tio år leverera CO till fast pris, förutsatt att UCB inte slöt leveransavtal med någon annan producent eller beslöt att bygga en egen anläggning för CO-produktion. Om så skedde, skulle THA enligt privatiseringsavtalet bidra med 5 miljoner mark.
- (13) Man angav inte hur detta fasta pris skulle fastställas. Under denna period slöt THA regelbundet långfristiga leveransavtal av denna typ med nya investerare, eftersom försörjningsläget för kemisektorn var relativt osäkert. Enligt vad de tyska myndigheterna uppger skulle de flesta tillverkare annars inte ha valt att investera i Leunaområdet, och följaktligen skulle THA inte ha kunnat fullgöra sitt privatiseringsuppdrag.

- (14) Då avtalet med UCB om aminproduktionen ingicks, räknade THA med att finna en investerare som skulle överta CO-anläggningen. Så skedde inte. Eftersom CO-anläggningen varken hade omstrukturerats eller moderniserats, var dess produktionskostnader betydligt högre än de förväntade kostnaderna. Leveranskravet förorsakade THA årliga förluster på mellan 3,5 och 5 miljoner mark, eftersom det fasta priset hade beräknats på felaktiga grunder och inte ens täckte produktionskostnaderna för den föråldrade anläggningen. För att följa privatiseringsavtalet till och med den 30 april 2003, då det löpte ut, tvingades THA därför täcka förluster som efter oktober 1998 uppgick till drygt 15 miljoner mark.
- (15) BvS beslöt 1996 att säga upp det förlustbringande avtalet om CO-leverans och föreslog UCB att själv producera den CO som behövdes för dess förbrukning. I så fall skulle UCB i enlighet med privatiseringsavtalet få ett bidrag på 5 miljoner mark.
- (16) UCB avböjde emellertid, varför BvS måste se sig om efter en annan investerare.
- (17) Den enda investerare som var intresserad och kunde överta åtagandena om CO-försörjning var företaget Linde, som sedan 1994 framställer gas i Leunaområdet. I juni 1997 slöts ett avtal (nedan kallat "avtalet från 1997") mellan BvS, LWG, UCB och Linde om CO-försörjningen. Enligt detta avtal skulle Linde inom 18 månader bygga en ny anläggning för CO-produktion. Den nya anläggningen skulle integreras i Lindes befintliga verksamhet i Leuna. Byggekostnaderna fastställdes till 12,5 miljoner mark, varav Linde skulle bidra med 3,5 miljoner av egna medel och BvS bidra med återstående 9 miljoner (nedan kallat "bidraget").
- (18) Eftersom kommissionen hyste starka misstankar om att i) bidraget på 9 miljoner mark till Linde för CO-produktionen, och ii) det fasta pris som överenskommits mellan UCB och Linde båda kunde innehålla statligt stöd, beslöt man att med avseende på dessa åtgärder inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.
- (19) Genom en skrivelse av den 25 maj 1999 påpekade Tyskland att CO på grund av sina speciella kemiska egenskaper måste framställas på förbrukningsorten. Därför kan en sådan produkt inte påverka handeln inom gemenskapen. Eftersom det för CO inte finns någon marknad i ordets vanliga bemärkelse, kan inköpspriset bara beräknas på de löpande kostnaderna i existerande anläggningar.

⁽¹⁾ <http://www.linde.com/en/en.jsp>, den 3 december 2002.

⁽²⁾ <http://www.ucb-group.com/corp/default.htm>, den 3 december 2002.

- (20) Att bygga en ny CO-anläggning skulle kostat 20 miljoner mark och skulle för Linde vara väsentligt dyrare än att rusta upp dess befintliga gasfabriker, som kostat företaget 12,5 miljoner mark. Något anbudsförfarande krävdes inte, eftersom aktuella CO-leverantörer redan var vidtalade och inget annat företag anmält sitt intresse. Positivt svar kom endast från Linde, vars priser motsvarade investeringskostnaderna plus rimlig vinst.
- (21) LWG undersökte möjligheten att framställa CO på egen hand, men investeringskostnaderna visade sig vara för höga. CO framställs med en syntesgas som måste renas i en ångreformeringsanläggning (så kallad steam reformer). Det enda alternativet till en egen produktion var att använda den anläggning som fanns i området. Eftersom Linde tidigare förvärvat en sådan från LWG, föreslog Linde BvS och UCB att företaget skulle förse UCB med CO. I så fall skulle CO levereras till UCB till ett omförhandlat, högre pris.
- (22) I skrivelsen av den 25 maj 1999 meddelade Tyskland att UCB hade accepterat Lindes anbud, som visserligen innebar ett högre CO-pris men även några fördelaktiga villkor som gick längre än THA-garantin. Med sin nya produktionsanläggning kunde Linde under en längre tidsperiod leverera mer CO än LWG. Möjligheten att i framtiden kunna öka sin aminproduktion var för UCB ett viktigt anledning till att acceptera avtalet från 1997.
- För kommissionens bedömning var det oviktigt att det av vissa orsaker var lämpligare att producera CO på förbrukningsorten. Gentemot sina potentiella konkurrenter hade Linde fördelen av att redan finnas i området och därmed ha bättre investeringsförutsättningar för att bygga den nya anläggningen.
- (26) Kommissionen utgick ifrån att bidraget skulle inverka på andra tillverkares slutprodukter, för vilka CO är en mellanprodukt. I gemenskapen förekommer handel med dessa slutprodukter.
- (27) Även om UCB var den enda CO-avnämnaren i området, kunde man trots allt inte utesluta att Linde i framtiden även kunde leverera till andra företag i regionen.
- (28) Slutligen lade Tyskland inte fram några tillfredsställande bevis på att det inte fanns något annat företag än Linde som skulle varit berett att överta leveranserna till UCB. Enligt Tyskland var Linde den enda intresserade investeringen — inget anbudsförfarande genomfördes i detta sammanhang.
- (29) I april 2000 väckte Linde, med stöd av Tyskland, talan mot beslut 2000/524/EG.

3. Beslut 2000/524/EG

4. Förstainstansrättens dom

- (23) I juli 1999 inledde kommissionen ett formellt granskningsförfarande, eftersom den förmodade att bidraget till Linde på 9 miljoner mark utgjorde ett statligt stöd. Endast Tyskland svarade på kommissionens offentliggörande om att inleda förfarandet. I januari 2000 avslutade kommissionen förfarandet med det delvis negativa beslutet 2000/524/EG.
- (24) Den konstaterade där att bidraget på 9 miljoner mark utgjorde ett statligt stöd. Enligt Riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål⁽¹⁾ var den del av beloppet som med 35 % överskred de stödberättigande investeringskostnaderna på 4,4 miljoner mark inte förenligt med den gemensamma marknaden och skulle därför återbetalas.
- (25) Huvudargumentet för att klassificera åtgärden som statligt stöd var att bidraget tillät Linde att bygga en ny anläggning, utan att behöva stå för samtliga kostnader.
- (30) I förstainstansrättens dom togs väsentligen följande hänsyn:
- "42. Det framgår av handlingarna att BvS, som hade efterträtt THA och som var ägare till en produktionsenhet för CO som drevs av LWG i Leuna, hade drabbats av ekonomiska problem på grund av följande omständigheter:
- Genom leveransavtalet av den 22 april 1993 hade THA och LWG åtagit sig att till UCB leverera vissa mängder CO till ett pris som beskrevs som motsvarande marknadspriset, under en period av tio år med möjlighet till förlängning på obestämd tid.
 - Det visade sig senare att detta pris inte täckte LWG:s kostnader för CO-produktionen.
 - Kostnaderna var nämligen särskilt höga på grund av den föråldrade utrustning och teknik som LWG använde.

⁽¹⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

- Dessutom hade priset fastställts mot bakgrund av möjligheten av att en andra CO-avvärmare skulle etablera sig i Leunaområdet, vilket inte skedde men vilket skulle ha inneburit en lönsammare drift av LWG:s produktionsenhet.
 - BvS och LWG:s förlust på grund av verkställandet av detta leveransavtal uppgick till cirka 3,5 miljoner mark per år och skulle från och med år 1998 ha uppgått till 5 miljoner per år.
 - Om detta avtal hade verkställts under hela dess löptid, nämligen till och med den 30 april 2003, i stället för att ha sagts upp i oktober 1998, skulle BvS och LWG ha åsamkats kumulerade förluster uppgående till cirka 15 miljoner mark, räknat från det sistnämnda datumet.
 - LWG kunde inte säga upp leveransavtalet av den 22 april 1993 i enlighet med artikel 6.4 (se punkt 3), eftersom ingen av de två förutsättningar som föreskrevs i denna bestämmelse förelåg i det förevarande fallet.
 - UCB hade för det första avfärdat möjligheten att uppföra och driva en egen anläggning för CO-produktion.
 - För det andra fanns det i Leunaområdet inte någon annan producent av denna gas som hade kunnat leverera till UCB.
 - UCB kunde inte köpa denna gas utanför detta område, eftersom CO måste produceras i närheten av användaren (se skäl 22 i det omtvistade beslutet)."
- (31) En annan viktig aspekt var Lindes plan att begränsa sin produktionskapacitet till UCB:s behov⁽¹⁾. På grund av den begränsade produktionskapaciteten kom CO-leverans till andra avvärmare inte i fråga. I Leunaområdet finns det inga andra potentiella CO-avvärmare. Gasens tekniska egenskaper omöjliggjorde frakt till näraliggande kemiindustrier i Bitterfeld eller Buna.

III. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

1. Den relevanta marknaden

- (32) Den relevanta marknaden är marknaden för kolmonoxid (CO), en giftig gas som används inom kemiindustrin. Eftersom den är kostsam och farlig att transportera, måste produktionen ske nära avvärmaren.

⁽¹⁾ Anfört av Linde i punkt 21 i dess överklagande av den 19 april 2000 till förstainstansrätten. Kommissionen erinrade inte mot detta.

- (33) Den geografiskt relevanta marknaden är alltid en lokal marknad, eftersom transportkostnader och transportrisker gör att produktion och förbrukning måste ske i samma område.

2. Förekomsten av stöd

- (34) Bidraget på 9 miljoner mark utgjorde inte stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, eftersom åtgärderna varken snedvred konkurrensen eller påverkade handeln.
- (35) Produktmarknadens särdrag och privatiseringsansträngningarna i de nya förbundsstaterna i början av nittiotalet gjorde att bidraget varken påverkade konkurrenssläget inom CO-produktionen eller den senare CO-användningen i aminproduktionen.
- (36) Närmare ekonomiska och rättsliga fakta måste bedömas mot bakgrund av systemet med industrikombinat i f.d. DDR. Tanken att samla hela branschen på en eller två produktionsorter utmynnade i en koncentration till de två stora kemizonerna Leuna och Bitterfeld. Efter den tyska återföreningen visade det sig att dessa stora industrikomplex inte var lönsamma i en marknadsekonomi. Vid privatiseringarna på dessa industrier beaktades det tidigare ekonomiska systemets särdrag.
- (37) I samband med privatiseringen av kemiindustrin i Leunaområdet garanterade Tyskland 1993 att för en förhållandevis lång period försörja UCB med CO. Utan detta leveransåtagande skulle UCB inte övertagit aminproduktionen i Leuna⁽²⁾.
- (38) Tyskland har uppfyllt sitt avtalsåtagande gentemot UCB och levererat CO med förlust, men har samtidigt försökt minska de aktuella finansiella kostnaderna genom ett lönsammare alternativ. I denna speciella situation var THA/BvS:s beslut om Linde den objektivt lönsammaste lösningen för staten, eftersom Linde redan drev en kemianläggning i Leunaområdet. 1994 hade Linde i Leuna invigt det största industrigascentret i världen, och 1998 övertog det hela industrigasförsörjningen för Mitteldeutschen Erdölraffinerie (MIDER) i Leuna. Den nya CO-produktionsanläggningen kunde integreras i den befintliga strukturen, varför investeringskostnaderna blev betydligt lägre än om man byggt en helt ny fabrik.
- (39) Eftersom inget annat företag i Leuna hade sådana faktiska strukturella fördelar eller ens visade intresse av att bygga en produktionsanläggning för att överta CO-leveranserna, hade Linde en betydande kostnadsfördel vid byggandet av den nya anläggningen.

⁽²⁾ Det kan tyda på inslag av stöd att UCB för THA/BvS fastställde ett inköpspris för CO som inte ens täckte produktionskostnaderna. Fast då detta sannolikt faller under de godkända undantagsreglerna (Treuhandförfarandet), har kommissionen inte närmare beaktat sig med denna punkt.

- (40) Linde fick bidraget för att bygga den nya CO-anläggningen. Utan bidraget hade Linde inte gjort investeringen. Vid förhandlingarna om bidraget enades man om det berörda minimibeloppet för att bygga anläggningen. Eftersom Linde var det enda företag i Leuna som förfogade över ett gasverk i drift, hade inget annat företag kunnat bygga en sådan anläggning för denna kostnad. Bidraget på 9 miljoner mark var alltså det bästa och lönsammaste alternativet för staten, eftersom en helt ny anläggning annars skulle kostat 20 miljoner mark och inte 12,5 miljoner mark som i Lindes fall. För att kunna kompensera de högre byggkostnaderna hade andra företag antingen tvingats kräva ett väsentligt högre bidrag eller tvingats höja priserna ordentligt för leveranserna till UCB. Detta skulle UCB avvisat under åberopande av sina rättigheter enligt det ursprungliga privatiseringsavtalet, vilket i sin tur skulle kullkastat hela projektet.
- (41) Lindes särskilda ställning som den lämpligaste CO-leverantören för UCB grundade sig också på det faktum att det bara var Tyskland och inga konkurrenter eller berörda parter som reagerade under kommissionens hela granskningsförfarande. Detta är sammantaget klara belägg för att inget anbudsförfarande skulle gett ett lägre bidrag än det som fastställdes i avtalet från 1997.
- (42) Bidraget påverkade inte CO-marknaden, eftersom anläggningens tekniska egenskaper och produktionskapaciteten var särskilt anpassade för UCB:s behov. Den nya Linde-anläggningen var enbart avsedd att producera för UCB. Det har aldrig funnits någon annan CO-avvärmare som kunnat utnyttja "subventionerad" CO. Under rådande omständigheter fanns det alltså ingen möjlighet att "subventionerad" CO lämnade Leunaområdet eller fann någon annan avvärmare på orten. Det är alltså uteslutet att bidraget påverkat andra produkter eller marknader.
- (43) Genomgången visar att Tysklands bidrag till den nya Linde-anläggningen endast syftade till att uppfylla avtalsvillkoren mot UCB på det kostnadsmässigt fördelaktigaste sättet. Bidraget till Linde motsvarade den lägsta kostnaden för att uppnå detta mål. Med hänsyn till de särskilda omständigheterna i detta fall ledde stödet inte till någon snedvridning av konkurrensen på de marknader där Linde eller UCB är verksamma.
- (44) En snedvridning av konkurrensen kan också uteslutas på aminmarknaden, eftersom Lindes CO-pris till och med låg över det pris som UCB ursprungligen fastställde utifrån privatiseringsavtalet och därför säkert inte förbättrade företagets konkurrensställning. Priset kom Linde och UCB överens om på rent affärsmässiga grunder. UCB accepterade det högre priset i utbyte mot att leveransgarantin förlängdes utöver den ursprungliga fristen i privatiseringsavtalet som var 2003. Bidraget påverkade därför inte efterföljande marknadsled.

IV. SLUTSATSER

- (45) De särskilda faktiska omständigheterna och den historiska bakgrunden utesluter en snedvridning (eller hot om snedvridning) av konkurrensen på den relevanta marknaden. Linde var det objektivt sett enda lämpliga företaget för att leverera CO till UCB och dess produktion har enbart levererats till UCB. För Tyskland utgjorde Linde en garanti för att dess åtagande om CO-leveranser till UCB skulle fullgöras även i fortsättningen. Bidraget begränsade sig till det minsta belopp som krävdes för ett fullgörande av åtagandena.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det bidrag på 9 miljoner tyska mark som Tyskland beviljat Linde AG för byggandet av en kolmonoxidanläggning i Leuna utgör inte ett stöd som omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1734/2003 av den 30 oktober 2003 om fastställande av bidrags-satserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(Europeiska unionens officiella tidning L 249 av den 1 oktober 2003)

I innehållsförteckningen och på sidan 27 i titeln samt på sidan 28, efter "Bryssel den" skall det
i stället för: "30 oktober 2003"
vara: "30 september 2003".
